

Den seksualiserte undertrykkinga

Brev fra en krigssone av *Andrea Dworkin*

Et studie-og debattheft fra **Kvinnefronten**

Den seksualiserte undertrykkinga

Brev fra en krigssone av *Andrea Dworkin*

Et studie-og debatthefte fra Kvinnefronten

Forsidebilde. Eya Tønnesen
Hftet er illustrert med avisutklipp fra norske aviser

«Letter from a War Zone», © Andrea Dworkin, trykket første gang på tysk i Emma, Vol. 6, nr. 2, februar 1987. Tidligere trykket i Klassekampen 1987. Oversatt til norsk av Maj-Britt Holljen.
Utgitt av Kvinnefronten i Norge, Boks 53, Bryn, 0611 Oslo 6

INNHOOLD

Forord	side 5
Brev fra en krigssone av <i>Andrea Dworkin</i>	
1. Krigen	side 7
2. Lemlesting	side 12
3. Front mot front	side 18
4. Rasisme og sadisme	side 24
5. Det frie ord og pornoen	side 29
Den seksualiserte undertrykkinga, fra Kvinnefrontens handlingsprogram	side 35
Fra porno-, video- og reklamelovgivning	side 39

**Opprop
mot data-
porno**

Databehandlere
har gått til aksjon
mot bladet Pol-
ytekisk Revys
artikler om inter-
aktiv pornogra-
fisk program-
vare.

**Kvinnelig
voldtekt
ansere
Propaganda for
DET UT**

**POD - trues
Mishandles - trues
med utvisning**

ER VOLD!

**Voldtatt
og ødelagt
Småpenger i erstatning**

Trenu

**Sex
selger**

Krise for Krisesenteret

**«Fra angst Ta natta
til aksjon» tilbake**

Det startet på en privat hybel med telefon.
Kommunen nektet å gi økonomisk støtte
fordi «det ikke finnes mishandling i parfor-
«alvorliges» mishandlingstelefoner pr. natt
teret for mishandlede og voldtatte kvinner i
Oslo 10 år.

**Kutt skjenkebevilgning til kvinne-
diskriminerende etablissement**

Forord

Invitasjon til diskusjoner og aksjoner

Kvinnefronten har alltid engasjert seg mot kvinneforakt og vold mot kvinner slik den framstår bl.a. i reklame, porno, prostitusjon, voldtekt, incest, ulike show fra gjørmebryting til missekåringer . . .

I Handlingsprogrammet vedtatt på siste landsmøte (nov. -87), finner du et grunnlag for debatter og aksjoner mot slik seksualisert undertrykking.

Den amerikanske filosofen og forfatteren Andrea Dworkins essay «Brev fra en krigssone» er også et viktig debattgrunnlag. Derfor trykker vi det her med illustrasjoner fra norsk virkelighet - vår krigssone.

Denne virkeligheten omfatter også lover. Vi trykker noen aktuelle paragrafer og forskrifter om porno, video og reklame og oppfordrer til å bruke dem.

Dette heftet kan brukes som grunnlag for en studiering. En av dere må fungere som ringleder. Ellers må dere være minimum 6 deltagere som er tilstede på minst 3/4 av møtene. Dere må møtes minst 12 skoletimer/3 kvelder. Men den tida er vel ikke vanskelig å fylle utfra stoffet i mellom disse permene og alle de erfaringer og tanker hver av oss har i forhold til den seksualiserte undertrykkinga.

Følger dere disse enkle reglene og fyller ut skjema fra Ny verden, får dere et administrasjonstilskudd og dekket noe av utgiftene til studiematerialet.

**Har du noe å spørre om angående studiearbeidet, kontakt:
NY VERDEN, Boks 478, 1501 Moss tlf. 09-252069**

**Har du noe å spørre om angående debatt og aksjoner, kontakt:
KVINNEFRONTEN, Boks 53, Bryn, 0611 Oslo 6, tlf. 02-272161**

LYKKE TIL MED DISKUSJONER OG AKSJONER!

Juni 1988, Anne Søyland

Fra Klassekampen 9. mars 1988. (foto: Kjersti Botnedal).

1. Krigen

Søstre, Jeg vet ikke hvem dere er eller hvor mange det er av dere; men jeg skal fortelle dere hva som har skjedd med oss. Vi var modige og dumme; noen av oss samarbeidet, jeg vet ikke hva det fører til. Nå skriver vi slutten av 1986 og vi er i ferd med å tape. Krigen står mellom menn og kvinner, åstedet er USA. I dette landet blir en kvinne slått eller mishandlet hvert 18. sekund: Av sin ekte-mann eller den mannen hun lever sammen med, ikke av en psykotisk fremmed i en bakgate. Misforstå meg rett: Kvinner blir mishandlet av fremmede i bakgater også, men det blir klassifisert i en annen kategori – som kjønnsnøytralt overfall, gateforbrytelse eller storbyvold. Kvinnemishandling, den intime varianten, er den mest utbredte voldsforbrytelsen i landet, det er ifølge FBI, og ikke feministene. Hvert tredje minutt blir en kvinne voldtatt, inn-

på halvparten av voldtektene blir begått av en som kvinnen kjenner. 44 prosent av alle voksne kvinner i USA er blitt voldtatt minst én gang. 41 prosent (i noen rapporter opereres det med 71 prosent) av voldtektene blir utført av to menn eller flere, så spørsmålet er egentlig ikke hvor mange voldtekter, men antallet gjerningsmenn. Det er anslagsvis 16 000 nye tilfeller av fardatter incest hvert år, og i den nåværende generasjonen av barn er 38 prosent av jentene seksuelt misbrukt. Pr. i dag er det 7,8 prosent av kvinnene som ikke har blitt påtvunget noen form for uønsket sex (fra overfall til slibrig sjikane).

Denne krigen kaller man stadig vekk et normalt liv. Alle er uvitende om den, ingen vet noe egentlig, mennene «mener det ikke». I denne krigen er det hallikene, de som produserer pornogra-

I en av de mer «normale» videobutikkene i Oslo, finner du et spill, der du «får lov til» å kle av fem forskjellige damer i et pokerspill.

fi, som er S.S. en elite, en sadistisk, militært organisert fortropp. De leder et effektivt og stadig mer omfattende system av utbytting og misbruk, der kvinner og barn blir sett på som en laverestående form for liv og som derfor blir ofre for økende brutalisering. I inneværende år vil dette systemet håve inn mer enn 10 milliarder dollar.

Det har tatt oss tid å komme fram til innsikt. For moro

skyld knebler og binder de oss som om vi var slakt og henger oss fra trær og tak og dørkarmen og kjøttkroker, men mange hevder at kvinner som blir lynsjet egentlig sette pris på det, og vi har ingen rett til å blande oss inn i at de (kvinnene) har en hyggelig stund. For moro skyld voldtar de oss, eller lar andre menn eller noen ganger dyr, voldta oss mens de filmer voldtektene og viser filmen på kino eller offentliggjør den i blader, og de normale mennene, de som

ikke er halliker (som ikke vet eller som egentlig ikke mener det), betaler penger for å se filmene; og vi blir fortalt at hallikene og de normale mennene er frie borgere i et fritt samfunn som gjør noe de er i sin fulle rett til å gjøre, og vi er priprne dydsmønstre, for dette er nemlig sex, og skikkelige kvinner har ikke noe imot litt vold og dessuten blir jo kvinnen betalt, så hva er det vi bråker for?

Hallikene og de normale mennene har en grunnlov som slår fast at voldtekt på film er å betrakte som «beskyttet materiale» eller «fritt ord». Selve grunnloven sier jo ikke akkurat det, selvfølgelig, kameraet var jo ikke engang oppfunnet den gangen grunnloven ble til, men de tolker teksten dithen for å verne moroa si. De har lover og jurister som kaller det «det frie ord» at kvinner dingler i trær. Det fins filmer der kvinner blir urinert på, innsmurt med avføring, skåret opp, lemlestet, — og forskere og politikere kal-

ler det for «det frie ord». Politikerne beklager det dypt, selvsagt. Det fins fotografier der kvinners bryster er satt fast i rottefeller — der ting (av typen kniver, pistoler, glass) er stappet inn i våre vaginaer — der vi blir massevoldtatt, slått og torturert — og journalister og intellektuelle sier: Ja, ... jo... det er mye vold mot kvinner, *men... Men* hva, pikk? *Men* vi styrer landet, fitte.

Hvis du har tenkt å mishandle en kvinne i USA, så pass godt på at du får tatt bilde av det. Bildet vil være en bekreftelse på at den mishandlinga du utførte var et uttrykk for et standpunkt, hvilket er hellig i et fritt samfunn. Jøss, mann, du har da rett til ikke å like kvinner i et demokrati! Ta det usedvanlig lite sannsynlige tilfellet at offeret kan sette deg fast for å ha utøvd en voldsforbrytelse mot henne, da vil fremdeles fotografiet ditt være beskyttet av grunnloven, ettersom det kommuniserer så glimrende. Kvinnen, brutaliteten, smerten, yd-

JEG VIL BINDES FOR TO

I dette frekke
kryssforhøret
avslører 21-årige
Mette sin
hemmelige
sexdrøm ...

Fra Klassekampen

Fra det angivelige intervjuet med den 21-årige kvinnen i nummerni av Aktuell Rapport. — Dette er et av mange eksempler på propaganda for voldtekt, sier Unni Rustad.

mykelsen, smilet hennes — for du tvang henne til å smile, ikke sant? — kan selges i all evighet til millioner av normale menn (*de igjen*) som — ifølge den hyggelige teorien — har sin seksuelle «renselsesopplevelse» med henne. Akkurat det samme er forøvrig tilfelle med «snuff»-filmer. Du kan torturere og sprette opp en kvinne, ejakulere i hennes lemleste livmor og selv om de en gang skulle putte deg inn for mord (hvilket er en nokså forenklet eufemisme), så er filmen legalt sett *ord. Ord.*

I begynnelsen var feminismen primitiv. Dersom kvinner ble skadet eller mishandlet, var feministene motstandere, ikke tilhengere av det. I 1970 okkuperte radikale feministere kontoret til det angivelig radikale forlaget Grove Press, fordi de utgav pornografi markedsført som seksuell frigjøring, og fordi de utnyttet sine kvinnelige ansatte. Forleggeren selv, en fremadstrebbende ung revolusjonær, antok at den fiendtlige demonstrasjonen var satt i scene av CIA. Hans utfordrende radikal-

isme hindret ham ikke i å tilkalle det usedvanlig brutale New York-politiet, som med vold fjernet kvinnene og arresterte dem for overtredelse av forleggerens private eiendom.

Samme år, 1970, tok radikale feminister også *Rats*, en undergrunnsblekke som hengav seg i revolusjonens navn likelig til pornografi og til mannsjåvinisme, — den eneste oppmerksomhet kjønn fikk på venstresida, den gangen. Pornografene, som tenker strategisk og som faktisk vet svært godt hva de driver med, var raskt ute med sin reaksjon.

«Disse skreppene er våre naturlige fiender», skrev Hugh Hefner i et hemmelig notat som kom feministene i hende via sekretærer på *Playboy*. «Det er på tide vi nedkjemper dem... Det jeg ønsker er en knusende omgang som splitter og fjerner de militante feministene en gang for alle.»

Det han fikk, var enorme, spontane demonstrasjoner mot *Playboy*-klubber i storbyene.

Aktivistarbeidet mot pornografi fortsatte, da gjerne organisert på lokalplanet og fullstendig tiet i hjel av media, men like fullt en kjernefaktor i feministenes arbeid mot voldtekt. Grupper som kaller seg *Kvinner Mot Vold Mot Kvinner* ble dannet uavhengig av hverandre i mange byer. Feministene definerte pornografi som voldelig kvinneforakt, og alle var enige i definisjonen, så vidt vi vet. Robin Morgan slo fast at pornografi var teorien, voldtekt var praksis. Susan Brownmiller, som seinere stiftet den usedvanlig innflytelsesrike organisasjonen *Kvinner Mot Pornografi*, så pornografi som kvinneforaktpropaganda som oppmuntret til voldtekt.

Denne innsikten var slett ikke selvsagt for feministene som langsomt begynte å forstå at voldtekt hadde aspekter av kvinnemord og terrorisme i seg, for alle kvinner. Dette var politisk innsikt som vokste fram, og ikke bare tillærte slagord.

2. Lemlesting

Engang i 1975 avslørte pressa i Chicago og New York City at det eksisterte «snuff»-filmer. Detektiver fra politiet, som gjorde forsøk på å oppspore distribusjonsapparatet, kom til at prostituerte, høyst sannsynlig fra Sentral-Amerika, ble torturert, langsomt lemlestet og dernest drept foran kameraet. Kopier av filmene ble solgt via organisert forbrytervirksomhet til private pornosamlere i USA.

I februar 1976, bare et par dager før Susan Brownmillers fødselsdag, ble det satt opp en film som utgav seg for å være en ekte snuff-film, på en prangende premierekino i Times Square. Baldakinen kunne sees over hele Times Square-området, ordet *Snuff* i meterhøye neonbokstaver, og ved siden av tittelen sto kommentaren: «Laget i Sør-Amerika, hvor liv ikke koster stort.» På reklameplakattene som bekler undergrunnsstasjonene, var det

bilder av en kvinnekropp som var kuttet i to.

Vi følte raseri, despresjon, smerte, sorg. Vi stilte opp og demonstrerte hver kveld. Det regnet uavlatelig. Vi gikk rundt og rundt i små sirkler. Vi så hvordan menn hadde bedt med seg jenter på kino. Vi så hvordan jentene kom ut igjen, fysisk syke, og hvordan de likevel dro hjem med mennene. Vi delte ut løpesedler. Vi skrek det ut på gatehjørnene. Noe hærverk fant også sted, men ikke nok til å få stoppet filmen. Vi forsøkte å få distriktsadvokaten til å gjøre det. Dere aner ikke hvilken respekt de gutta har for det frie ord!

Halliken som distribuerte filmen, kom og så på demonstrasjonen vår og lo. Menn på vei inn, lo av oss. Menn som gikk forbi, lo av oss. Spaltister i avisene lo av oss. Den amerikanske union for borgeres rettigheter

(ACLU) latterliggjorde oss gjennom ulike talsmenn (den gangen brukte de som oftest menn). Politiet gikk lenger enn bare å le. De barrikaderte inngangen med seg selv, pistoler og batonger — for å beskytte filmen mot kvinner. En av dem heiv meg opp på en bil som kom rett mot oss. Tre av demonstrantene ble arrestert og satt inn for å ha vært grov i

kjeften overfor kinoens sjef. Ifølge den amerikanske grunnloven er grov språkbruk ikke ord. Ikke slik å forstå at grovt språkbruk er ubeskyttede ord, — det er ikke ord i det hele tatt. Demonstrantene som snakket, brukte grovt språk som ikke var ord; lemlestinga i snuff-filmen, kniven som skar kvinner i stykker, — det var ord. Alt dette måtte vi lære.

ET HELVETE: «Britt» ble offer for tre generasjoners misbruk. Først i dag, 34 år gammel, tør hun tenke framover. (Bildet er arrangert.)
(Foto: Mimsy Møller)

**- Jeg «drepte»
kroppen min**

Fra Klassekampen

Vi lærte ganske mye, faktisk. Liv kan være billig, men det samme kan neppe sies om kunnskap. Vi lærte at politiet beskytta eiendom og at pornografi er eiendom. Vi erfarte at borgerrettighetsfolka ga faen, — kjære vene, en kvinne myrdet, mordet filmet for å frembringe orgasme, det var frie ord, og de brydde seg ikke en gang om det (dette var før de hadde lært at de måtte si at det var galt å

mishandle kvinner). AC-LU kom ikke i samvittighetskrise, nei. Distriktsadvokaten gikk så langt at han fant en kvinne som han påsto var filmens «skuespillerinne», for å bevise at hun var i live. Han holdt pressekonferane, der han sa at den eneste loven filmen forbrøt seg mot, var loven om bedrageri. Han bokstavelig talt utfordret oss til å få satt fast halliken på grunnlag av bedrageri, mens han samtidig gjorde

det klart at dersom filmen hadde vært ekte, ville den ikke ha brutt loven i USA, fordi mordet like gjerne kunne ha blitt begått et annet sted. Så lærte vi det.

I løpet av den tida *Snuff* gikk på kino i New York City, ble flere kvinnelik, mishandlet og partert, funnet i East River, og mange prostituerte ble halshugget. Det lærte vi også.

Da vi begynte å protestere mot *Snuff*, var de såkalte feministadvokatene på vår side, mange av dem var fremdeles innerst inne knyttet til venstresida: ingen kvinne kunne finne seg i noe slikt! Vi fulgte med i hvordan de mannlige advokatene presset og truet dem, latterliggjorde, fornærmet og skremte dem til å forlate vår side. De dro hjem. Kom aldri tilbake. Vi så hvordan de lærte å rangere det frie ord høyere enn kvinner. Etter at de hadde hardnet sine radikale hjerter overfor *Snuff*, hva skulle vel få dem til å rangere kvinner høyest igjen?

Det skjedde store ting. I november 1978 ble den aller første feministkonferanse om pornografi avholdt i San Fransisco. Den kulliminerte i landets første Tanna tilbake-demonstrasjon: tre tusen kvinner stengte pornodistriktet i San Fransisco en hel natt. I oktober 1979 marsjerte mer enn femti tusen menn og kvinner på Times Square. En dokumentarfilm av denne marsjen viser en mann som hadde kommet til Times Square i den hensikt å kjøpe seg sex, og han så ut over et hav av kvinner som strakte seg over tjue kvartaler, og forvirret og skuffet uttalte han: Jeg kan ikke se en jævla kvinne!!

I 1980 utgav Linda Marchiano boka *Ordeal*. (På norsk *Mareritt*. Utkommet i paperback på Oktober forlag 1987 (o.a)) Verdensberømt under navnet Linda Lovelace, pornodronninga fra «Deep Throat». Linda avslørte at hun var blitt tvunget til prostitusjon og pornografi

med brutale terrormetoder. Massevoldtatt, slått, holdt i seksuelt fangenskap av sin hallik/ektemann (som hadde lovens rett over henne i egenskap av hennes ektemann), tvunget til å ha samleie med en hund i en film, utsatt for en utstrakt sadisme i en form man sjelden finner blant Amnesty International's politiske fanger. Hun våget å overleve, rømte, og avslørte de mennene som hadde misbrukt henne seksuelt (her inkludert Hugh Hefner i *Playboy* og Al Goldstein i *Screw*. De normale mennene (dvs. forbrukerne) trodde ikke på henne; de trodde på «Deep Throat». Feministene trodde henne. I dager Marchiano en av de fremste pornobekjemperne.

Da jeg leste *Ordeal* i 1980, forsto jeg at enhver borgerrett som er beskyttet ved lov i dette landet, var blitt brutt på Lindas prostituerte kropp. Jeg begynte å fatte at massevoldtekt, voldtekt i ekteskapet, hustru/kvinnemishandling, prostitusjon og ytterligere former

for seksuell mishandling, alle var brudd på menneskerettighetene satt i system, nettopp i pornografien. (Den kunne ikke eksistere uten). Pornoprodusentene krenket utvilsomt kvinners borgerrettigheter i samme grad som Ku Klux Klan hadde krenket de svartes rettigheter. Pornoprodusentene var hjemmets terrorister, som var fast bestemt på å tvinge, ved hjelp av vold, en mindreverdige status på mennesker som var født hunkjønn. Annenrangs status for kvinner ble skapt ved hjelp av seksuell mishandling, og navnet på dette systemet av kvinners underkastelse var pornografi — menns organsme og seksuelle nytelse synonymt med kvinners uttalte seksuelle underlegenhet. Enten måtte vi sees på som mennesker, likeverdige borgere, hvilket ville innebære at pornografene ikke kunne gjøre det de gjorde med oss med loven i ryggen og uten straff — eller vi måtte anees som underlegne, ikke beskyttet av loven som likeverdige mennesker, og da kunne

halliker utøve sin brutalitet og de normale mannfolka kunne få moroa si, hallikene og advokatene deres og de normale mannfolka kunne kalle det «fritt ord» og vi kunne leve i helvete. Enten brøt pornoprodusentene og pornografien kvinners borgerrettigheter, eller så hadde kvinner ingen slike rettigheter.

Jeg ba Catharine A. MacKinnon, som hadde gjort banebrytende arbeid når det gjaldt rettsavgjørelser angående seksuell sjikanering, om hjelp til å reise sak på borgerrettighetene på vegne av Linda. Kitty jobbet sammen med meg, det samme gjorde Gloria Steinem (en tidlig modig forkjemper for Linda) og flere advokater. Vi holdt på i mer enn et år for å lage straffesak for brudd på borgerrettighetene. Det viste seg til slutt å være umulig, ettersom det hadde gått for lang tid siden disse forbrytelsene var blitt begått mot Linda, og det fantes ingen lov som forbød framvisning av og profittering på de filmene

som hun var blitt tvunget til å medvirke i.

Kitty og jeg ble fortvilet. Gloria trodde at vår tid sikkert ville komme en gang. Det gjorde den — i Minneapolis den 30. desember 1983, da City Council, byrådet, sanksjonerte den første menneskerettighetsloven som anså pornografi som brudd på alle kvinners borgerrettigheter. Pornografi hadde i mange år blitt tatt opp som et klasseproblem i Minneapolis, byen blir ansett for å være temmelig politisk progressiv. Politikerne kunne registrere at de såkalt «voksne» bokhandlene befant seg i byens fattige og svarte distrikter. Vold mot kvinner og barn, som allerede i utgangspunktet var utsatte grupper, økte betraktelig, og nabolaget opplevde økonomisk ruin ettersom lovlig virksomhet flyttet ut av området. Borgerrettighetsloven i Minneapolis ble vedtatt fordi de fattige, de fargede (særlig indianere og svarte) og feministene stilte krav om rettferdighet.

3. Front mot front

La oss før vi går videre, slå fast følgende: Fra 1970, men særlig etter *Snuff*, hadde sammenstøtene mellom feminister og pornografi-produsenter vært front mot front: Militante, aggressive, farlige, utfordrende. Vi

avholdt tusenvis av demonstrasjoner, enkelte av dem inne i kinosalen, hvor for eksempel feminister blant publikum skrek som faen når en kvinne ble mishandlet på lerretet. Feministene ble fjernet med makt av politiet, som anså

OPPLAND ARBEIDERBLAD • TIRSDAG 10. NOVEMBER 1987

Rundt 50 kvinner og menn samlet seg på Fahlstrøms plass som en demonstrasjon mot voldtekten av den 27-årige Gjøvik-kvinnen natt til søndag. (foto: H. Gulbrandsen).

Alice Møller Bjørge og Eli Natvik er vakter på krisesenteret for kvinner på Gjøvik. Lørdag demonstrerte de i Gjøvik sentrum for andre gang på ei uke. (Klassekampen, Knut Selsjord).

skrikene på filmen for å være «det frie ord» og feministenes skrik i salen for «ordensforstyrrelse». Paroler ble rullet ut foran lerretet mens filmen pågikk. Det ble helt blod over blader og sex-utstyr som var konstruert for å mishandle kvinner. Sivil ulydighet, sit-ins, ødelegging av blader og eiendom, fotografering av pornokunder, og også demonstrasjoner, vakter ved kinoinngangene, løpeseddelutdeling, brevskrivning til aviser og debattinnlegg i offentlige fora, — alt dette hadde vi drevet med, år ut og år inn, uten opphold. Kvinner var blitt arrestert gjentatte ganger: Politiet beskytter alltid pornografene.

Under en rettssak der tre kvinner var anklaget for to særlig grove forbrytelser og en forseelse, for å ha tømt blod over pornografiske blader og bøker, sa kvinnene at de hadde handlet for å hindre enda større forbrytelser, nemlig voldtekter; de sa også at blodet var jo der allerede, det var bare ikke synlig. De ble frikjent da juryen hørte vitneprovet om faktisk bruk av pornografi under voldtekt og incest *fra ofrene selv*: En voldtatt kvinne og en tenåringsjente som hadde vært utsatt for incest.

Dere må forstå dette også: *Feminismen har virkning*, i hvert fall primitiv feminis-

me. Vi gjorde bruk av militant aktivisme for å trosse og forsøksvis ødelegge de mennene som lever av å ødelegge kvinner, det vil si for hallikene som lager pornografi. Vi ønsker å ødelegge, ikke bare trekke opp moderate grenser for dem, men *øde-* *legge* makta deres, makta de har til å skade oss. Millioner av kvinner, først alene, en og en, begynte å huske, eller forstå, eller å sette ord på hvordan hun selv var blitt skadet av pornografi, hva som hadde skjedd nettopp på grunn av den.

I 1982 gjorde politiet et stort beslag av pornovideoer hos Leif Hagen. Kultur og vitenskapsminister Halvard Bakkes nye lov fører til at mange av de tidligere ulovlige filmene nå blir lovlige. Fra Klassekampen 1. mars 1988. (foto: NTB).

Før feministene tok opp kampen mot pornografene, hadde hver enkelt kvinne gått ut fra, slik vi alltid gjør, at bare hun alene hadde vært utsatt for mishandling med eller på grunn av pornografi. Hver enkelt av kvinnene levde i redsel, skam og isolasjon. Frykt skaper taushet. Hver enkelt av oss hadde levd i en taushet som ikke var til å bryte. Hver enkelt kvinne var blitt dypt skjendet av voldtekten, incesten, mishandlinga: Men det hadde skjedd noe ut over det også, noe vi ikke kunne sette ord på eller gi noen beskrivelse av.

Da det kom for dagen hvordan pornografien faktisk *skaper* seksuell mishandling — i voldtekt etter voldtekt — mishandling etter mishandling — hos offer etter offer, ...så ble vår forståelse av opprinnelsen til seksuell mishandling forandret. Det å snakke om voldtekt isolert, eller kvinnehandling eller incest isolert, var å se bort fra helheten i den voldsbruken som kvinnene ble utsatt

for. Voldtekt eller hustrumishandling eller prostitusjon eller incest var ikke enkeltstående fenomener. Vi hadde godtatt en statisk modell av mannlig seksualitet: Menn har fetisjer, f.eks. at alle kvinner skal være blonde, og det må alltid være den samme handlinga som framtvinger orgasme.

Men i mishandlinga som var en følge av pornografi, så vi avvik fra dette mønsteret: Mishandlinga var mangesidig og sammensatt, voldsutøvelsene overfor hver enkelt kvinne var flere og hadde sammenheng med hverandre, sadismen var usedvanlig dynamisk. Vi fant ut at når pornografi førte til mishandling, så lærte menn alle de nye triksene som pornografene viste dem.

Vi forsto at hva som helst som kunne skade og ydmyke kvinner var synonymt med sex for menn som brukte pornografi, og at mannlig seksuell praksis endret seg drastisk i retning av å akseptere voldsbruk og degradering,

slik som pornografien viste. Vi skjønnte at den seksuelle mishandlinga en kvinne var utsatt for, var sterkt sammensatt og variert når pornografien var en faktor: Pornografi ble brukt for å gjennomføre incest og dernest ble barnet brukt til å lage pornografi. Den pornoforbrukende ektemann nøyde seg ikke bare å slå sin kone, han hengte henne, torturerte henne, tvang henne til prostitusjon og filmet henne for pornografiproduksjon. Når pornografi ble brukt ved massevoldtekt, betydde det at massevoldtekten ble utført etter et allerede eksisterende manuskript, en oppskrift, og sadismen i massevoldtekten ble forsterket ved hjelp av pornografiens bidrag. Tvungen filming av sex under tvang ble en ny måte å utøve seksuell vold mot kvinner på. Eller for å si det på en annen måte: Pornografi skapte konsentrasjonsleir-tilstander for kvinner og barn. Dette er ingen overdrivelse.

En psykolog redegjorde overfor Minneapolis City Council for

tre saker der pornografi var blitt brukt som «oppskriftsbøker». «For ikke lenge siden hadde jeg klienter som var blitt sodomisert med kosteskraft, tvunget til samleie med mer enn 20 hunder i baksetet på en bil, bundet og gitt elektriske støt i kjønnsorganene. Alle disse var barn i alderen 14 til 16... og gjerningsmannen hadde lest håndbøker og manuskripter om natta og brukte disse som oppskrift om dagen, eller hadde til og med pornoen med seg og brukte den mens han utøvde seksuell vold mot barna.»

En sosialarbeider som jobber utelukkende med halv voksne kvinnelige prostituerte, gav følgende vitneprov: «Jeg kan si at jeg nesten uten unntak bare har hatt klienter som har blitt utsatt for prostitusjon gjennom pornografi... For noen innebærer det at de blir vist pornografi, enten i form av film, video eller bilder som viser hvordan man gjør det, nesten som en slags treningshåndbok i hvordan utøve prostitu-

sjon... I tillegg, på gata, når kvinnen er på jobb, kommer mange kunder bort til henne med små papirlapper som er revet ut fra et blad og sier, jeg vil ha dette her — det er akkurat som en postordrekatalog med sex-handlinger, og hun må være forberedt på å måtte utføre det... Et annet aspekt spiller en viktig rolle i arbeidet mitt... og det er at i mange tilfeller er klientene mine mange ganger ofre for voldtekt. Disse voldtektene er ofte blitt filmet eller tatt bilder av. Hvis jenta prøver å komme seg vekk, blir hun truet med offentliggjøring av disse.»

En tidligere prostituert, som vitnet på vegne av en gruppe tidligere prostituerte som var redde for å bli avslørt, bekreftet det som var blitt sagt: «Vi kommer alle sammen bort i prostitusjon gjennom pornografi, uten unntak alle i gruppa vår, og vi var under 18 alle sammen.» Alt det som ble gjort mot kvinnene i pornografien, ble gjort mot disse unge prostituerte, av de norma-

le mennene. For dem var de prostituerte synonyme med pornografiens kvinner, og for den saks skyld med alle kvinner, inkludert hustruer og døtre.

Misbruken av prostituerte var ikke kvalitativt forskjellig fra misbruk av andre kvinner.

La oss velge et utdrag fra en nedtegnelse av smerte og ydmykelse: «En kvinne traff en mann på et hotellrom i 5. gate. Da hun kom dit, ble hun bundet naken fast til en stol. Hun ble kneblet og forlatt og satt alene i mørket i hva hun antok å være ca. en time. Mannen kom så tilbake sammen med to andre menn. De brente henne med sigarettglør og festet klyper til brystene hennes. De hadde flere pornoblader med seg og viste henne flere bilder av kvinner som tilsynelatende godtok og likte, ja til og med oppmuntret til denne slags mishandling. Hun ble holdt der i 12 timer, stadig voldtatt og slått. Hun fikk betalt 50 dollar, eller ca 2,33 dollar pr. time.»

4. Rasisme og sadisme

(foto: Roy Storvik).

Rasistisk vold blir aktivt nøret opp under i pornografien, og mishandlinga har pornoens umiskjennelige dynamikk — en utslettede sadisme, brutalitet og forakt overført direkte fra pornografien selv. Det pornografiske videospillet «Custers hevn» utløste flere massevoldtekter av indianske kvinner i USA. I spillet forsøker menn å fange en «squaw», binde

hende til et tre og voldta henne. I det seksuelt eksplisitte spillet ser man en penis gå ut og inn, utog inn. Et av ofrene for dette «spillet» sa: «Da jeg ble spurt om å være vitne, ville jeg helst slippe, for opplevelsen er så nær innpå, og minnene så vonde. Når jeg likevel stiller opp, er det på grunn av min 4-årige datter og andre indianske barn. ... Jeg ble angrepet av to hvite menn, og helt

fra begynnelsen lot de meg forstå at de hatet mitt folk... og de fortalte meg at voldtekt av en «squaw» nærmest ble betraktet som en heltegjerning i de hvites samfunn. Det hadde faktisk blitt laget et videospill som ble kalt «Custers siste bragd». De holdt meg nede og mens en av dem rispet en knivspiss over ansiktet og halsen min, sa han: «Har du lyst til å spille 'Custers siste bragd'? Det er helt topp, — du taper, men det bryr du deg ikke om, gjør du vel? Du liker litt smerte, gjør du ikke det, squaw?» De lo, begge to, og så sa han: «Det er en masse kukk i Custers siste bragd. Du burde være takknemlig squaw, for at hel-amerikanske gutter som oss vil ha deg. Kanskje vi skal binde deg til et tre og tenne på rundt?»

Den samme sadistiske intensiteten og arrogansen kommer til syne i den følgende pornografi-inspirerte massevoldtekten av en tretten år gammel jente. Tre menn på jakt i skogen, satt og så i pornoblader. Plutselig så de opp og fikk

øye på den blonde jentungen. «Der er en levende en.» sa en av dem. De tre jegerne fanget jenta, voldtøk henne en etter en, slo brystene hennes med pistoler mens de hele tida kalte henne navn som var blitt brukt i pornobladene som lå spredd rundt i leiren deres — Gyldne pike, Lille Godiva osv. «Alle tre hadde jaktgeværer. De — to menn holdt geværene mot hodet mitt og den første mannen slo brystene med geværet sitt og de fortsatte å le. Så voldtøk den første mannen meg, og da han var ferdig, begynte de å fleipe om jeg var jomfru eller ikke ... så voldtøk den andre mannen meg ... den tredje tvang penisen sin inn i munnen min og sa at jeg skulle gjøre det og jeg visste ikke hvordan. Jeg visste ikke hva jeg skulle gjøre ... en av mennene spente geværet rett mot hodet mitt og jeg forsøkte alt jeg kunne. Så da han fikk ereksjon, voldtøk han meg. De fortsatte å fleipe om hvor heldige de hadde vært som hadde funnet akkurat meg akkurat da, og de gjorde narr av meg som

ikke var jomfru lenger. De begynte ... å sparke meg og sa at hvis jeg ville ha mer, så kunne jeg bare komme tilbake dagen etter... Jeg fortalte ikke til noen at jeg var blitt voldtatt før jeg var tjue år.»

Jeg har her sitert fra saker som er forholdsvis enkle, men likevel *representative*. Når pornografiens rolle først er avslørt, har vi ikke lenger å gjøre bare med massevoldtekt eller barnemishandling eller prostitusjon. Vi har i stedet

langvarig utspekulert sadisme uten noen innebygde eller for dens saks skyld tenkelige grenser for graden av brutalitet som kan benyttes mot kvinner eller jenter. Vi har å gjøre med tortur, med fiendtlighet som er på grensa til mordlyst.

Pornografi-inspirert misbruk er spesiell og lett gjenkjennelig fordi det er nazi-metoder brukt mot kvinnekroppen: Fiendtligheten og sadismen som ligger til grunn er direkte legemlig ødeleg-

Aksjonister stoppa onsdagens T-skjorteshow på restaurant Papillon i Fredrikstad (foto: Tormod Tunby).

gende. Da Mimi H. Silbert og Ayala M. Pines intervjuet to hundre aktivt arbeidende prostituerte i San Fransisco, oppdaget de overraskende mønstre av fiendtlighet i sammenheng med pornografi. Det ble ikke stilt spørsmål angående pornografi i intervjuene. Likevel kom det fram så mye tilfeldig informasjon om pornografis rolle i overfallene på dem, at Silbert og Pines offentliggjorde de opplysningene de hadde kommet over. Av de 200 kvinnene var 193 av dem blitt voldtatt som voksne. 178 av dem var blitt seksuelt misbrukt som barn. Det er ensbetydende med 371 tilfeller av seksuelt overfall i en befolkning på 200 kvinner. Tjuefire prosent av dem som var blitt voldtatt, nevnte at voldtektsmannen hadde referert spesielt til pornografisk litteratur under voldtekten: «...angriperen refererte til pornografisk materiale han hadde sett eller lest og insisterte på at ofrene ikke bare nøt voldtekten, men også den ekstreme voldsbruken og brutaliteten.»

Når et offer i enkelte tilfeller fortalte gjerningsmannen at hun var prostituert og gjerne kunne utføre hva han måtte ønske (for på den måten å hindre ham i å bruke vold), svarte gjerningsmennene i *samtlige tilfeller* på følgende måter: (1) språket deres ble grovere, (2) de ble betydelig mer voldsomme, slo og dunket kvinnen i utstrakt grad, ofte med våpen som de hadde vist henne først, (3) de nevnte å ha sett prostituerte i pornofilmer, flertallet av dem nevnte spesiell pornografisk litteratur, og (4) etter å ha avsluttet den tvungne inntrenginga i vagina, fortsatte de å angripe kvinnen seksuelt på forskjellige måter som de hevdet at de hadde sett prostituerte sette pris på i de pornografiske bladene de refererte til.» Eksempelvis tvungen anal inntrenging med geværløp, slag over hele kroppen med gevær, knækking av bein, eller en ladd pistol holdt mot kvinnens vagina «i det han insisterte på at dette var måten hun hadde dødd på i den filmen han hadde sett.»

Undersøkelser viser at mellom 65 og 75 prosent av kvinner i pornografien ble seksuelt misbrukt som barn, ofte i form av incest, og mange ble brukt til pornografi som barn. Som et eksempel kan fortelles om en kvinne som holdt ut følgende: «Jeg har overlevd incest, jeg er en ex-porno modell og ex-prostituert. Min incesthistorie går tilbake til førskolealderen og ender mange år seinere... det var med min far. Jeg ble også forulempet av en onkel og en prest – min far tvang meg til å utføre seksuelle handlinger med menn i et herreselskap da jeg var tenåring. Jeg kommer fra en 'bra' middelklassefamilie. Min far tjener 80 000 dollar i året som statlig overordnet, han er legeprest... og alkoholiker. Min far var hallik for meg i pornografien. Ved tre anledninger fra jeg var 9 til jeg var 16 tvang han meg til å være modell for pornografi... her i Nebraska. Jada, det skjer her også.»

Denne kvinnen er nå feminist og arbeider aktivt mot

pornografi. Hun lytter til hvordan menn debatterer hvorvidt pornografi er skadelig eller ikke. Folk vil ha eksperter på området. Vi har eksperter. Samfunnet sier at vi må bevise skadevirkninger. Vi *har* bevist skadevirkninger. Det vi må bevise, er at kvinner er å betrakte som mennesker, slik at de påviste skadevirkningene betyr noe. Som en liberal såkalt feminist uttalte her om dagen: «Hva slags skade gjør vel pornografi? Et papirutklipp?» Denne kvinnen var utnevnt til å sitte i den såkalte Meese-kommisjonen. (Oppkalt av pornografene og deres allierte etter høyremannen Edwin Meese. Kommisjonen ble faktisk oppnevnt av den moderate, tidligere Attorney General, William French Smith.) Hun hadde tilbrakt et år av sitt liv med å sette seg inn i voldshandlinga av kvinner i pornografien og på å lytte til livshistoriene til pornografimisbrukte kvinner. Kvinner hadde ikke særlig mye menneskeverd for henne, i alle fall.

5. Det frie ord og pornoen

Porno selges fritt

OVER hele landet selges porno-videor fritt uten konsekvenser for forhandlerne. Det groveste eksempel fant kvinnefrontene i Oslo. Hos L.H. Import er hyllene fulle av grove porno-filmer. Butikken er ikke registrert, og ikke en av filmene er registrert. Alt dette har vært påbrudt ved lov siden 1. juli 1987.

I dag behandler odelstinget lov-endringer til lov om film og video. Hovedsvakhete i lov-verket blir ikke rettet opp, og Stortinget lukker øya for porno-hverdagen i Norge.

SIDE 9, 10 og 11

Her er lokalene til L.H. Import i Oslo. Patross av utallige lov-brudd får butikken operere fritt. En virke lyhet Stortinget lukker øya for.

FOTO: KLASSEKAMPEN

Fra Klassekampen 15. mars 1988

Først begynte kvinnene å innse det i sin en-somme fortvilelse, dernest begynte de å si det høyt, først til seg selv, så til andre. Nå har kvinner avgitt vitneprov til regjeringsoppnevnte kommisjoner, på folkemøter, i radio, på TV, på seminarer og høringer arrangert av liberale feminister som synes at alt dette er så grumsete, så de-klassert, så *uheldig*. Spesielt hater de liberale feministene at dette pornografi-grumset skal ha noe å gjøre med kvinnemishandling.

Denne sammenheng kan jo ha direkte innvirkning på deres egne høyst behagelige politiske allianser med alle disse normale mennene, forbrukerne, som jo også tilfeldigvis er deres — ja, venner. De liker ikke at stanken fra denne typen seksuell misbruk — sånn grovt og direkte for profitt og for moro skyld — skal smitte over på dem. For dem betyr feminisme å oppnå suksess, ikke å kjempe mot kvinneundertrykking.

Her står vi. Gråt for oss. Samfunnet, heri inkludert altfor mange venstre-liberale feminister, sier at pornografi-produzentene ikke kan eller en gang bør stoppes, fordi menneskenes frihet er avhengig av pornografenes frihet til å utøve «det frie ord». Kvinnen som er kneblet og hengt er fortsatt deres form for «fritt ord».

På deres forvrengte venstre-liberale språk blir det

kalt *sensur* når man prøver å stanse dem.

Borgerrettsloven — et beskjedent bidrag forsåvidt som den er uten særlig stor gjennomslagskraft — ble behandlet to ganger i Minneapolis, og begge ganger brukte ordføreren sitt veto. I Indianapolis, som er en mer konservativ by enn Minneapolis (hvor selv liberale feminister er medlemmer av det repub-

Mer og mer blir det av det: Reklamebransjen bruker pornoindustriens virkemidler. En undertøyreklame (t.h.) er ikke lenger så ulik et bilde i Aktuell Rapport (t.v.).

likanske partiet), oppnådde man en «trangere» versjon av loven: Med *trangere* menes at bare svært voldelig pornografi ble omfattet av loven. I Indianapolis definerte man pornografi som den grafiske, seksuelt uttalte undertrykking av kvinner på bilder og/eller i ord, som også innbefattet voldtekt, smerte, ydmykelse, gjennom boring ved ting eller dyr, eller lemlesting. Menn, barn og transseksuelle som blir brukt på en slik måte, ville også komme inn under loven. Loven innebar at pornografene ble juridisk og økonomisk ansvarlige for den skade de påførte kvinner. Pornoprodusentene, de som stilte ut pornografi, selgere og distributører kunne saksøkes for handel med pornografi. Dersom noen ble tvunget eller presset til å delta i produksjon av pornografi, kunne hun stevne produsentene, selgerne, distributørene og utstillerne for retten for å ha profitert på tvangsbruken, og hun kunne kreve tvangsproduktet fjernet fra markedet. Ble noen tvun-

get til å se pornografi hjemme, på jobben, i skolesammenheng eller offentlig, kunne disse saksøke den eller de som sto for tvangen, det være seg en enkeltperson (f.eks. en arbeidsgiver) eller en institusjon (f.eks. et universitet). Dersom noen ble fysisk overfalt eller skadet på grunn av et pornografisk produkt, kunne offeret saksøke pornografen og kreve erstatning i form av penger, samt kreve pornografien det var tale om, vekk fra hyllene. Denne loven definerer pornografi på en adekvat måte, nemlig som kjønnsdiskriminerende praksis. Pornografiens virkning på kvinnens status er nettopp å gjøre kvinner til annenrangs mennesker: Et mål for aggresjon og underlegne som borgere.

Domstolen i USA har erklært borgerrettsloven i Indianapolis for å være grunnlovsstridig. En føderal rettsinstans uttalte at pornografi voldte riktig nok all den skade vi påpekte at den gjorde — forårsaket såvel fysisk skade som

samfunnsmessig underlegenhet — men det faktum at den lykkes i å skade oss, beviser bare det frie ordets makt. Derfor er det å anse som «beskyttede ord». Sammenlignet med hallikene, har kvinner overhodet ingen rettigheter.

Av gode nyheter må jeg nevne at pornografien har store problemer for tida, og det er vi som er årsaken til problemene. *Playboy* og *Penthouse* er begge i alvorlig pengetrøbbel. *Playboy* har gjennom flere år stadig mistet abonnenter og med det sin egen basis for reklame, og både *Playboy* og *Penthouse* har tapt tusenvis av detaljhandlere for varene sine i løpet av de siste årene. Vi har med andre ord kostet dem dyrt, — de er nemlig ikke legitime lenger.

Av dårlige nyheter er at vi har problemer også. Volden mot oss øker, den pornografi-inspirerte volden. De bruker oss — kroppene våre — i bladene sine og sier til de normale mennene at de skal ta oss en skikkelig omgang. Vi

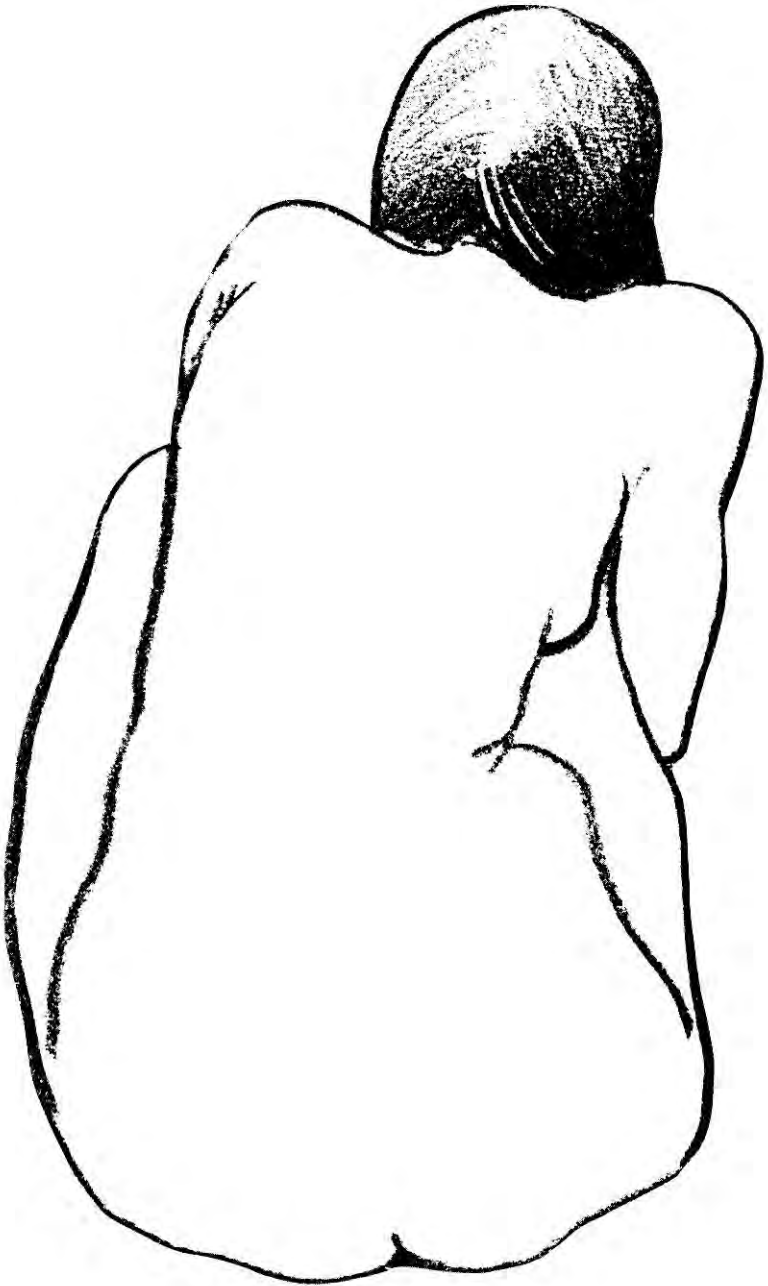
blir forfulgt, overfalt og truet. Det er blitt skutt med skarpt inn i et feministisk anti-pornografi senter. Feminister er blitt mobbet ut av hjemmene sine og tvunget til å flytte. Og pornografene har fått tak i en gjeng jenter (som disse kvinnene kaller seg selv) til å jobbe for seg: Ikke de feige venstreliberalerne, men skikkelige kollaboratører som har organisert seg i den hensikt å arbeide mot borgerrettighetslovgivning på området, og for å beskytte pornografene fra vår politiske aktivisme. Pornografi er ikke feministenes bord, sier disse såkalte feminister. De sier også: Pornografi er kvinnefiendtlig, *men...* og *men*'et i dette tilfellet er at det undertrykker oss nok en gang. Når pornografifofrene står fram og vitner, fører det til at menn føler seg undertrykt, og i neste omgang betyr det at kvinner blir ytterligere mishandlet. Disse kvinnene kaller seg feminister. Noen av dem har arbeidet med likestillingsloven (en hittil tapt kamp, dessverre), eller for retten til

abort, eller for lik lønn eller lesbisk rettigheter. Men nå organiserer de seg for å hindre oss i å stoppe pornografene.

De fleste av disse kvinnene som anser seg selv for å være feministe, men som likevel jobber for å beskytte pornografene, er advokater eller intellektuelle, jurister av samme typen som de som snudde ryggen til *Snuff*: Intellektuelle som tror at prostitusjon er romantisk, en slags utvungen kvinnelig seksualitet. Men hvem de nå enn måtte være og hva de nå enn tror de driver med, så er det alvorligste med dem at de gir faen i at kvinner blir ødelagt bare for å kunne hjelpe hallikene som ødelegger dem! De er ikke feministe, — de er kollaboratører.

Det kan hende at pornografene lykkes i å knekke oss. Volden mot oss — i pornografien, i media generelt, og blant menn — opptrappes raskt og faretruende. Noen ganger, når vi er mest fortvilet, synes vi at alt er helt

svart. Men vi har ikke gitt oss ennå. Det fins fremdeles skikkelig motstand her borte. Jeg har knapt ord for hvor modige og fantastiske tapre disse motstanderne virkelig er. Eller hvor sårbare, såret og maktesløse, mest utbyttede og mest misbrukt, — det er de som kjemper hardest mot pornografene. Våre mer privilegerte medsøstre foretrekker å la være å velge side. På en måte er feminismen i ferd med å dø ut her borte, nettopp fordi så mange kvinner sier at de er feministe, men handler som kollaboratører og feiginger. På andre måter må feminismen også sies fremdeles å være militant og flott, nettopp fordi de mest avmektige kvinnene setter sine liv på spill i konfrontasjon med maktas menn, på vegne av alle kvinner. Vær stolte av oss fordi vi slåss. Vær stolte av at vi har kommet så langt som vi faktisk har. Hjelp oss hvis dere kan. Pornografene kommer til å gjøre alt de kan for å stoppe oss. Vi skal ikke gi opp. Det vet de, — og dere vet det også.

Den seksualiserte undertrykkinga

fra Kvinnefrontens handlingsprogram

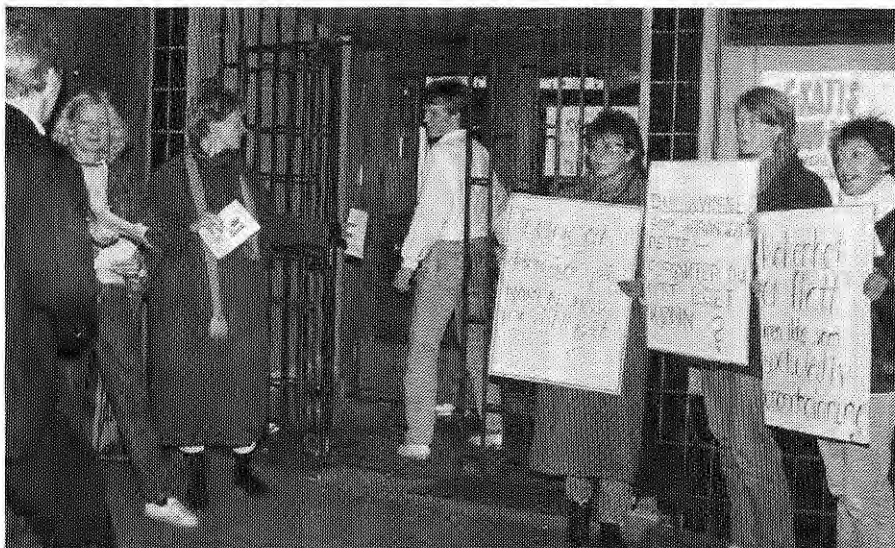
Å bli utsatt for seksualisert undertrykking er å bli betrakta og/eller behandla som en gjenstand for seksuell opphisselse og/eller tilfredsstillelse knytta til markering av makt for menn generelt eller en spesiell utøver.

Kvinner i alle aldre og i alle samfunnslag utsettes for seksualisert undertrykking langs hele skalaen fra reklamens og dagligvarepornoens kvinnebilder til de mest grusomme terrorhandlinger som voldtekt og drap.

KVINNEFRONTEN kjemper mot alle former for seksualisert undertrykking.

KVINNEFRONTEN har som mål et samfunn der mennesker — uavhengig av kjønn — lever i likeverdige og jevnbyrdige forhold til hverandre.

KVINNEFRONTEN ser bekjempelsen av seksualisert undertrykking som en nødvendig forutsetning for frigjøring av kvinners seksualitet og for kvinners mulighet for full livsutfoldelse.

Aksjon mot puppeshow i Hammerfest

Fra Klassekampen (foto: Kjersti Botnedal).

PORNOGRAFI betyr å framstille kvinner uten egenverd og som seksuelle bruksgjenstander, nytelsesmidler og leketøy for menn.

PORNOGRAFIEN er et forstørret speilbilde av maktforholdet mellom kvinner og menn i samfunnet, der menn er menneskene og kvinner menneskenes tjenere. Dette settes på spissen i pornoens framstilling av lesbiske kvinners seksualitet: som oppvarming mens de venter på en mann.

PORNO-PRODUKSJON er industrialisert prositusjon. Levende barn og voksne kvinner går til grunne i den internasjonale sex-industrien. Dette er et overvoldende problem i en verden der kvinner utgjør flertallet av de fattige. Sterke kapitalinteresser står bak såvel

pornoproduksjon som annen handel med kvinner. Store og små profitører deltar som produsenter, importører, distributører og forhandlere av porno i ulike medier. Likedan som arrangører av striptease, missekåringer og annen framvisning av kvinnekroppen som underholdning, og som arrangerer av sex-reiser og konehandler-turer til utlandet, særlig 3. verden.

PORNOGRAFIEN allminneliggjør, rettferdiggjør, forherliger og oppfordrer til hat, forakt og voldshandlinger mot kvinner.

MENN i alle aldre og fra alle samfunnslag er sex-industriens marked. Det er menn som er utøverne av seksualisert undertrykking av kvinner. Vi kan ikke forutsi hvilke menn som kan bli overgripe-

re, og for oss blir derfor alle menn potensielle voldtektere. Samtidig er menn våre medmennesker. Mange støtter kvinners opprør mot seksualisert undertrykking. Men alt for få ser menns overgrep mot kvinner som sitt ansvar, eller er villige til å ta konsekvensene for sin egen del.

KVINNEFRONTEN krever av menn at de ikke bare «tar et oppgjør med mannsrolla», men aktivt arbeider for å frata seg selv og andre menn makt i forholdet til kvinner, både på det materielle og personlige plan.

I landsmøteperioden vil vi diskutere:

- krav til myndighetene om tiltak som uskadeliggjør menn som overgripere og hindrer menn i å utføre overgrep.
- hvilke tiltak vi skal møte overgripere med.

I landsmøteperioden vil vi prioritere følgende innenfor seksualisert undertrykking:

- porno — innbefattet show
- kvinneundertrykkende reklame
- voldtekt
- internasjonal kvinnehandel

Kvinnefronten vil i landsmøteperioden ha en eller flere landsomfattende aksjoner/kampanjer på feltet seksualisert undertrykking. I denne forbindelse er det helt sentralt at gruppenes erfaringer blir

hele frontens eiendom. Gruppene må sende inn rapporter/dokumentasjon fra aksjoner, demonstrasjoner osv slik at Kvinnefronten kan få større, enhetlig slagkraft.

KF vil i landsmøteperioden arbeide mot dagligvare/videopornografi ved å:

— fortsette å presse myndighetene til å håndheve den nye porno loven.

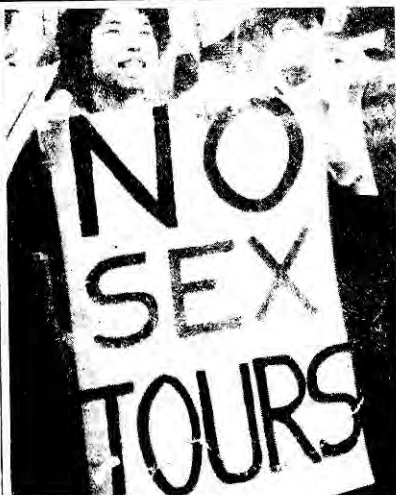
— kreve at det blir satset på informasjonskampanjer som informerer om pornografiens undertrykkende syn på kvinner, seksualitet og likestilling. (Fortrinnsvis gjennom undervisning i skolen.)

— sette oss inn i regelverket rundt videomarkedet og lage et praktisk hefte basert på gruppenes erfaringer som kan brukes som veiledning i aksjoner og anmeldelser.

— ha aksjoner som retter seg mot forhandlerne, importørene og kjøperne.

— videreutvikle lysbildeserien om porno og satse på at flest mulig kvinnefrontere får opplæring i å holde den.

— samle og spre teori som sammenkobler kampen mot porno, prostitusjon, voldtekt, internasjonal kvinnehandel, undertrykking av lesbiske kvinner, puppeshow og framstilling av kvinner i reklamen.

WOMEN. Thai women stage a rally at Don Muang international airport to protest sex tours by Europeans in Thailand.

March 11, 1988 Women hit sex tours of Europeans in Thailand

BANGKOK, March 10 (AP) — A group of women greeted foreign tourists at Bangkok's airport Wednesday with placards protesting what they said was an organized "sex tour" that debased the image of Thai women.

The travelers arriving on Aeroflot flight SU 553 from Moscow found themselves facing 15 protesters in the arrival terminal of Don Muang international airport.

The placards in Norwegian and English said, "Stop the export of Norwegian whoreconsumers," "Sex tourists go home," and "Stop Scan-Thai's racist exploitation of women."

The tourists, including some Danes and Norwegians, smiled as the women waved the placards at them as they boarded buses for the trip

into the city.

The women were protesting what they said was a sex tour operated by the Oslo-based Scan-Thai Traveller Club. They said Women's Front, a women's organization in Oslo, told them a group of Norwegians who had joined a club sex tour were on the flight.

A female Thai guide working for the local star tours insisted there were no sex tourists on board, shoved two news photographers who tried to film the travelers, and knocked down their cameras.

"We're opposed to the tours because they perpetuate and encourage an unhealthy view that Thai women can be easily bought — for a night or for a month," said Noppin Kerdkaolau.

Aksjoner mot thai-farere

KÅRE M. HANSEN
TOR JARILD (foto)

Kvinnefronten føler seg kraftig provosert av at reiseklubben Scan-Thai Travellerclub idag, på selveste kvinnedagen, sender en gruppe menn på det Kvinnefronten kaller en sex-reise til Thailand.

Iformiddag demonstrerte et trettitalls kvinnefrontmedlemmer mot reiseklubben. Utstyrt med transparenser og flyveblader stilte de seg i avgangshallen på Fornebu, hvor de Thailandsreisende skulle møtes ved 11-tiden. Demonstrasjonen gikk stille for seg, men lufthavnforvaltningen var lite begeistret for at også «uskyldige» passasjerer følte seg forulempet av aksjonistene, og vurderte å be politiet gripe inn.

Kvinnefronten har i årevis slåss mot Stokke-mannen Ivar Larsens Scan-Thai Travellerclub, som Kvinnefronten hevder driver rasistisk og kvinnediskriminerende menneskehandel. Larsen har besvart beskyldningene med å gå til privat søksmål mot Kvinnefronten og 8. mars-komiteen i Tonsberg. Totalt krever han 16 million kroner i oppreisning og erstatning etter de harde påstandene.

Både Thailands-reisende og andre passasjerer måtte gå spissrotgang mellom Kvinnefrontens plakater på Fornebu iformiddag.

Gruppen som reiste iformiddag, vil bli møtt med fyrop og demonstrasjoner i

Thailand. Kvinnefronten i Oslo har sørget for at thailandske medsøstre møter

opp på flyplassen i Bangkok for å markere sitt syn på nordmennenes besøk.

Fra The Manila Chronicle 11. mars 1988 Fra Aftenposten 11. mai 1988

Fra porno- og reklamelovgivning

Lov om porno (utdrag)

§ 211. Med bøter eller fengsel inntil 2 år eller med begge deler straffes:

- den som offentlig foredrag eller istandbringer offentlig forestilling eller utstilling av utuktig eller pronografisk innhold,
- den som utgir, frambyr til salg eller leie eller på annen måte søker å utbre utuktige eller pronografiske skrifter, bilder, film, videogram og liknende,
- den som overlater utuktige eller pronografiske skrifter, bilder, film videogram og liknende til personer under 18 år.

Med utuktig eller pronografiske skildringer menes i denne paragraf kjønnslige skildringer som virker frastøtende eller på annen måte er egnet til å virke menneskelig nedverdiggende eller forræende, herunder kjønnslige skildringer med bruk av barn, dyr, vold, tvang og sadisme.

Medvirkning straffes på samme måte.

Med bøter eller fengsel inntil 6 måneder eller begge deler straffes den som av uaktomhet foretar noen sådan handling som er nevnt i denne paragraf.

På samme måte straffes den innehaber eller overordnede som forsettlig eller av uaktomhet unnlater å hindre at det i en virksomhet blir foretatt handling som nevnt i denne paragraf.

Ved straffeutmålingen legges det i skjerpene retning vekt på om de utuktige eller pronografiske skildringer omfatter bruk av barn, dyr, vold, tvang og sadisme.

§ 382. Med bøter eller fengsel inntil 6 måneder eller begge deler straffes den som i ervervsvirksomhet utgir eller frambyr til salg eller leie av film eller videogram der det i underholdningsøyemed er gjort utilbørlig bruk av grove voldsskildringer.

Det samme gjelder den som gjør bruk av grove voldsskildringer i fjernsynssending eller i formidling av slik sending her i riket. Straffansvaret omfatter likevel ikke den som bare har deltatt i den tekniske virksomhet i tilknytning til sendingen eller formidlingen.

Medvirkning straffes på samme måte. Uaktomhet straffes likt med forsett.

Paragrafen gjelder ikke for film eller videogram som Statens Filmkontroll har godkjent for offentlig framvisning.

Lov om film og videogram (utdrag)

§ 2 Kommunal løyveordning

Framsyning og omsetning av film eller videogram i næring må ikkje skje utan løyve frå kommunestyret eller den kommunestyret har gitt fullmakt. Dette gjeld ikkje omsetning av film eller videogram for vidareomsetning.

Løyvet kan givast for ein periode på opptil fem år. Løyvet kan trekkjast attende dersom løyvehavaren bryt reglar i denne lova eller i forskrifter til denne lova, eller bryt vilkår som er sette ved tildeling av løyvet.

Dei som driv omsetning av film eller videogram når denne lova blir sett i verk, må søkje om løyve innan seks månader etter iverksetjinga.

Departementet kan i forskrift gjere unntak frå krav om løyve.

Fra forskriftene til §7 og §8

§ 8-8

Når ein importør, produsent eller forhandlar er registrert, skriv Videogramregisteret ut eit kvitteringsdokument. Forhandlarane skal hengje opp dokumentet på ein godt synleg plass i butikken.

§ 7-1

Kvart eksemplar av eit registret videogram skal vere merkt før det kan omsetjast i næring i Noreg. Både videokassetten eller videoplata og omslaget skal vere merkte. Videogramregisteret kan gjere unntak frå dette kravet i særskilde høve.

Lov om kontroll med markedsføring (utdrag)

§ 1 - tillegg:

«Annonser og den som utformer reklame skal sørge for at reklame ikke er i strid med likeverdet mellom kjønnene, og at den ikke gir inntrykk av en nedsettende vurdering av det ene kjønn eller på en krenkende måte avbilder kvinne eller mann».

Den seksualiserte undertrykkinga

Brev fra en krigssone

Kvinnefronten har alltid engasjert seg mot kvinneforakt og vold mot kvinner slik den framstår bl.a. i reklame, porno, prostitusjon, voldtekt, incest, ulike show fra gjørmebryting til missekåringer . . .

Den amerikanske filosofen og forfatteren Andrea Dworkins essay «Brev fra en krigssone» er også et viktig debattgrunnlag. Derfor trykker vi det her med illustrasjoner fra norsk virkelighet - vår krigssone.

I Handlingsprogrammet vedtatt på siste landsmøte (nov. -87), finner du et grunnlag for debatter og aksjoner mot slik seksualisert undertrykking.

Denne virkeligheten omfatter også lover. Vi trykker noen aktuelle paragrafer og forskrifter om porno, video og reklame og oppfordrer til å bruke dem.

